Dosarul nr. 1r-245/26 Judecătoria Bălți Sediul Central
/1-25177652-03-1r-24032026/ Judecător: Alexandru Roșca

D E C I Z I E
În numele Legii

05 mai 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componența:
Președintele completului Ion Talpa
Judecători Ecaterina Arseni și Cristina Prisacari

Judecând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul **avocatului Victor Polivenco în interesele inculpatului Guțu Radu** și recursul **avocatului Stela Chiriac în interesele inculpatului Guțu Radu**, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 26.02.2026, prin care:

> **Guțu Radu *****,** *****, cet. *****, originar și domiciliat în *****, la moment locuiește pe *****, divorțat, studii medii, neangajat în câmpul muncii, ne supus serviciului militar, cetățean al RM, anterior judecat, IDNP *****.

de comiterea infracțiunii art.320/1 Cod penal.

Cauza s-a aflat în procedură de examinare:
Instanța de fond: 22.12.2025-26.02.2026;
Instanța de recurs: 24.03.2026- 05.05.2026.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului declarat, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 26.02.2026, a fost recunoscut vinovat Guțu Radu ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal, şi în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani.

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentințe de către Guțu Radu ***** s-a dispus a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei cu închisoare s-a dispus din momentul reținerii inculpatului Guțu Radu *****, anunțându-l în căutare.

A fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința inculpatului Guțu Radu *****, până la intrarea sentinței în vigoare. Instanța de fond s-a expus asupra sorții corpurilor delicte.

Adoptând sentința în cauză prima instanță a reținut, că inculpatul, Guțu Radu ***** fiind obligat prin ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, eliberată de către judecătoria Bălți, sediul Central la data de 12 noiembrie 2025, de a sta departe de locul aflării victimei ********** la o distanță nu mai mică de 200 metri, de a nu se apropia de locuința acesteia amplasată pe adresa *****, excluzând și orice contact cu victima, inclusiv prin telefon, prin intermediul altei persoane, prin corespondență sau în orice alt mod, hotărâre ce urmează a fi executată imediat, adică începând cu 12 noiembrie 2025, orele 16.25, fiind prevenit despre consecințele neexecutării hotărârii judecătorești, intenționat, contrar interdicțiilor dispuse de instanța de judecată, la data de 18.11.2025, aproximativ la orele 14.00, a mers în locuința victimei ********** din *****, unde se afla victima și sub pretextul de a-și lua careva bunuri personale, a intrat în locuință unde s-a culcat și s-a aflat în domiciliul victimei până la 19.11.2025, orele 08.30, încălcând astfel măsurile de protecție stabilite prin hotărârea instanței de judecată.

Instanța de fond a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, *avocatul Victor Polivenco în interesele inculpatului Guțu Radu* a solicitat admiterea prezentului recurs, casarea parțială a sentinței nominalizate supra, cu emiterea unei decizii în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Guțu Radu să îi fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore.

În motivarea recursului declarat, partea apărării a indicat că nu este de acord cu sentința instanței de fond în partea individualizării pedepsei aplicate inculpatului Guțu Radu, considerând că aceasta este prea severă și necorespunzătoare circumstanțelor cauzei. Apărarea susține că instanța de fond a reținut doar formal circumstanțele atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal, fără a le valorifica efectiv la stabilirea sancțiunii.

De asemenea, apărarea indică că inculpatul și-a recunoscut vinovăția, a manifestat regret sincer pentru cele comise și a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate, circumstanțe care, în opinia acesteia, demonstrează un pericol social

redus al persoanei și posibilitatea corectării fără executarea unei pedepse privative de libertate. Se mai arată că, după comiterea faptei, inculpatul nu a mai încălcat ordinul de protecție, nu a contactat victima și a respectat condițiile impuse.

Apărarea mai susține că instanța de fond nu a acordat importanță poziției victimei și concluziilor organului de probațiune privind posibilitatea reabilitării inculpatului în comunitate. Totodată, aceasta invocă prevederile art. 90 Cod penal privind suspendarea condiționată a executării pedepsei, precum și jurisprudența CtEDO și recomandările europene referitoare la aplicarea măsurilor alternative detenției.

În concluzie, partea apărării consideră că scopul pedepsei poate fi atins fără izolarea inculpatului de societate și solicită casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Guțu Radu să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

De asemenea, sentința instanței de fond a fost contestată cu recurs de către *avocatul Stela Chiriac în interesele inculpatului Guțu Radu*, prin care a solicitat admiterea recursului declarat, casarea sentinței instanței de fond în latura pedepsei cu aplicare față de inculpat a unei pedepse non privative de libertate.

În motivarea recursului declarat, partea apărării a indicat că sentința Judecătoriei mun. Bălți din 26.02.2026 este neîntemeiată și excesiv de severă în partea individualizării pedepsei aplicate inculpatului Guțu Radu. Apărarea susține că, deși instanța de fond a constatat formal existența unor circumstanțe atenuante, aceasta nu le-a valorificat efectiv la stabilirea sancțiunii.

Se arată că inculpatul a recunoscut integral vina încă din faza urmăririi penale, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, nu a contestat probele administrate și a manifestat căință sinceră pentru cele comise. Totodată, apărarea indică faptul că inculpatul a conștientizat gravitatea faptelor sale și regretă consecințele produse.

Susține că instanța de fond nu a ținut cont suficient de scopul pedepsei penale și de principiile individualizării sancțiunii prevăzute de art. 75 Cod penal, potrivit cărora pedeapsa trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată în raport cu gravitatea faptei și persoana inculpatului. În acest sens, se menționează că o pedeapsă prea severă poate genera sentimente de nedreptate și nu contribuie la reeducarea persoanei condamnate.

De asemenea, apărarea consideră că funcțiile de corectare și prevenire ale pedepsei puteau fi realizate și prin aplicarea unei sancțiuni neprivative de libertate, întrucât inculpatul a manifestat disponibilitate de îndreptare, iar circumstanțele cauzei nu justifică necesitatea izolării acestuia de societate.

În concluzie, apărarea susține că pedeapsa aplicată este disproporționată în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei și solicită aplicarea unei sancțiuni mai

blânde, care să permită reeducarea inculpatului fără executarea pedepsei cu închisoarea.

Procedura înștiințării legale în instanța de recurs a fost executată.

Potrivit prevederilor **art. 447 alin. (1) Cod procedură penală:** *„ recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces”.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței. De la participanții la proces careva referințe nu au parvenit.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal al Curții de Apel Nord consideră necesar de a respinge ca fiind nefondate recursurile declarate de către apărătorii Victor Polivenco și Stela Chiriac în interesele inculpatului Guțu Radu, cu menținerea sentinței primei instanțe, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederilor art. 448 Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1), pct. (1), lit. a) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

Cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în corespundere cu cerințele art.101 Cod de procedură penală, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatului Guțu Radu ***** just încadrându-se conform prevederilor: art. 320/1 din Codul penal, care stabilește răspunderea penală pentru infracțiune de *„neexecutarea intenționată a măsurilor de protecție stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie”.*

În continuare, Colegiul penal constată că recursurile formulate de către apărători în interesele inculpatului, vizează exclusiv modalitatea de individualizare a pedepsei, considerată disproporționat de aspră, astfel în final solicitându-se o pedeapsă non privativă de libertate, cu aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 120 ore, sau o pedeapsă non privativă de libertate.

Prin urmare, Colegiul penal își va circumscrie analiza strict asupra temeiniciei și legalității pedepsei aplicate acestuia.

Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul penal constată că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul Guțu Radu până la începerea cercetării judecătorești, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște vina integral, recunoaște probele acumulate la faza urmăririi penale, nu are careva obiecții asupra lor, nu solicită prezentarea altor probe, solicitând examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod procedură penală.

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul penal constată că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de recurs consideră dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat pe caz, autorul acestuia contestă sentința în partea stabilirii și individualizării pedepsei, care consideră a fi una prea aspră, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde non privativă de libertate, cum ar fi munca neremunerată în folosul comunității, reieșind din personalitatea inculpatului, precum şi circumstanțele cauzei.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu şi-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei inculpatului Guțu Radu.

Așadar, la adoptarea sentinței, individualizând pedeapsa, Colegiul penal notează că instanța de fond a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Colegiul Penal reține că în baza art. 61 Codului penal, (1) Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Potrivit art. 75 Cod penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal reține că, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Instanța de recurs menționează că pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum, și de alte persoane. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere in lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În opinia Colegiului penal, instanța de fond just a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ținând cont de gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat inclusiv pe fapte similare îndreptate asupra aceleiași părți vătămate, impactul social destul de negativ al acestor categorii de infracțiuni, astfel just s-a ajuns la concluzia că, corectarea şi corijarea inculpatului Guțu Radu este posibilă doar în condițiile izolării lui de societate prin aplicarea unor pedepse privative de libertate sub formă de închisoare în limitele sancțiunilor articolului în baza căruia a fost recunoscut vinovat, în raport cu prevederile art.80[1] Cod Penal.

Circumstanțe care atenuează răspunderea inculpatului Guțu Radu *****, conform art. 76 Cod penal, a fost reținută recunoașterea vinovăției.

Conform art.77 Cod penal, circumstanțe ce agravează răspunderea penală au fost stabilite și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză.

Or, inculpatul Guțu Radu ***** anterior a fost condamnat prin: sentința judecătoriei Bălți, sediul central din 15.07.2020 condamnat în baza art. 320[1] Cod Penal la 110 ore MNFC; sentința judecătoriei Bălți, sediul central din 08.07.2021 de condamnare în baza art. 29, 320[1], 320[1] Cod Penal la 4 luni închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod Penal, termen de probă de 2 ani; sentința judecătoriei Bălți, sediul Central din 21.02.2023, de condamnare în baza art. 2011 alin.(1) lit. a), cu aplicarea art. 85 alin.1 la 1 an 2 luni închisoare. Eliberat la 22.03.2024 la ispășirea pedepsei.

Astfel, instanța de recurs acordă deplină eficiență prevederilor normelor incriminate în ceea ce privește categoriile de pedeapsă prevăzute, instanța de judecată just a constatat că scopul pedepsei penale va fi atins, fiindu-i stabilită pedeapsa pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320/1 din Codul penal, pedeapsă sub formă de 1 /unu/ ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsă care în viziunea Colegiului este aplicabilă situației inculpatului, care pornind de la datele caracteristice ale acestuia, este pe măsură să ducă la atingerea scopului general şi special al pedepsei penale.

Deci, Colegiul penal consideră că, pedeapsă numită este legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei. Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată şi aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul Penal relevă că, prima instanță în cadrul sentinței a motivat în mod amplu criteriile de individualizare a pedepsei aplicate inculpatului, bazându-și soluția pronunțată în acest sens, inclusiv pe persoana inculpatului, rolul și

comportamentul acestuia în momentul și după comiterea cât și în cadrul desfășurării procesului penal și relațiile sociale care au fost periclitate în rezultatul săvârșirii infracțiunii.

Totodată, Colegiul penal va respinge argumentele invocate de apărare în recursurile declarate, considerându-le neîntemeiate și insuficiente pentru a justifica aplicarea unei pedepse mai blânde inculpatului Guțu Radu decât cea stabilită de instanța de fond.

Astfel, deși apărarea a invocat existența unor circumstanțe atenuante, precum recunoașterea vinovăției, colaborarea cu organul de urmărire penală, examinarea cauzei în procedură simplificată și repararea prejudiciului, Colegiul penal reține că aceste elemente au fost deja valorificate de instanța de fond la individualizarea pedepsei. Prin urmare, ele nu pot conduce automat la aplicarea unei pedepse non privative de libertate, în lipsa unor temeiuri suplimentare care să justifice o asemenea soluție.

Mai mult, Colegiul penal constată că apărarea a omis să acorde importanța cuvenită circumstanțelor agravante reținute în cauză, în special că inculpatul a fost anterior condamnat pe fapte similare. Aceste elemente conturează un profil infracțional persistent, care denotă că măsurile neprivative de libertate aplicate anterior nu și-au atins scopul de reeducare.

În acest context, susținerea apărării potrivit căreia corectarea inculpatului Guțu Radu ar fi posibilă fără privarea de libertate apare ca fiind nefondată și contrazisă de însăși conduita anterioară a inculpatului. Or, aplicarea unei pedepse mai blânde, cum ar fi munca neremunerată în folosul comunității, ar fi insuficientă pentru atingerea scopului pedepsei penale, astfel cum este prevăzut de lege.

Astfel, deși apărarea a invocat recunoașterea vinovăției, căința sinceră și examinarea cauzei în procedură simplificată, aceste circumstanțe au fost deja avute în vedere de instanța de fond la individualizarea pedepsei.

Prin urmare, concluzia apărării privind posibilitatea reeducării inculpatului fără izolarea de societate este infirmată de conduita repetitivă a acestuia. În aceste condiții, aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, inclusiv sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, ar fi insuficientă pentru realizarea scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

Astfel, Colegiul penal consideră că pedeapsa stabilită de prima instanță este legală, echitabilă și proporțională cu gravitatea faptei și persoana inculpatului, motiv pentru care recursurile declarate urmează a fi respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței contestate.

În consecință, Colegiul penal respinge ca neîntemeiată solicitarea părții apărării privind aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, menținând pedeapsa stabilită de instanța de fond ca fiind legală, temeinică și echitabilă.

Astfel, Colegiul penal conchide că pedeapsa stabilită inculpatului Guțu Radu este una legală, proporțională și echitabilă, fiind în măsură să asigure realizarea scopurilor pedepsei penale, motiv pentru care nu există temeiuri pentru modificarea sau casarea sentinței primei instanțe în partea individualizării.

Reieșind din cele expuse supra și conducându-se de art. 449 alin. (1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curți de Apel Nord,-

D E C I D E:

Recursul **avocatului Victor Polivenco în interesele inculpatului Guțu Radu** și recursul **avocatului Stela Chiriac în interesele inculpatului Guțu Radu**, se resping ca nefondate, sentință care se menține fără modificări.

Termenul de executare a pedepsei stabilite lui **Guțu Radu** ***** se calculează din 05.05.2026, cu includerea în acest termen perioada reținerii și aflării acestuia în stare de arest preventiv, din data de 03.03.2026 până la data de 05.05.2026.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecători: